

IS | HR
NI | RA

Prohodul Domnului

Epitaful din Parohia
„Buna Vestire“ și „Duminica Sfinților Români“ - Dublin

Starea întâi

Preotul cădește sfântul Epitaf în chipul crucii, altarul și stranele; dacă sunt mai mulți, cădește protosul. Apoi se cântă rar întâiul tropar, glasul al 5-lea:

1. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și s-au spăimântat oștirile îngerești,
Plecăciunea Ta cea multă preamărind. (proslăvind).
2. Dar cum mori, Viață,
Și cum șezi în mormânt ?
Și împărăția morții Tu o zdrobești
Și pe morții cei din iad îi înviezi ?
3. Te mărim pe Tine,
Iisuse Doamne,
Și-ngroparea îți cinstim și patimile,
Că din stricăciune Tu ne-ai izbăvit.
4. Cel ce-ai pus pământul
Cu măsuri, Hristoase,
Astăzi șezi în mic mormânt, Ziditorule,
Și din gropi, pe cei ce-au murit înviezi.
5. Iisuse al meu,
Împărat a toate,
De ce vii la cei din iad, o, Hristoase-al meu ?
Vrei să dezrobești neamul omenesc.
6. Stăpânul a toate
Mort se vede acum
Și deșertătorul gropilor celor morți
Se încuie-n groapă nouă ca un om.

7. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și cu moartea Ta pe moarte o ai pierdut
Și viață lumii Tu ai izvorât.
8. Cu cei răi, Hristoase,
Ca un răufăcător
Socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pe toți
Și ne-ai scos din amăgirea celui rău.
9. Mai frumos cu chipul
Decât oamenii toți,
Ca un om se vede mort și fără de chip,
Cel ce toată firea a-nfrumusețat.
10. Iadul cum va răbda
Intrarea Ta, Doamne,
Și cum nu se va zdrobi întunecându-se,
De-a luminii Tale fulgere orbind ?
11. Dulcea mea lumină
Și mântuitoare,
Cum în groapă-ntunecoasă Tu Te-ai ascuns ?
O, răbdare de nespus și negrăit !
12. Nici lumea de duhuri
Nu pricepe, Doamne,
Nici mulțimea făr' de trup poate povesti
Taina îngropării Tale, neștiind.
13. O, minuni străine !
O, ce lucruri nouă !
Cel ce-mi dă suflare mie Se poartă mort,
Îngropat de mâinile lui Iosif.

14. În mormânt ai apus,
Dar de-al Tatălui sân
Nicum nu Te-ai despărțit, Hristoase al meu.
Acest lucru e străin și nefiresc !
15. Întreaga făptură
Recunoaște-n Tine:
Împărat adevărat, pe pământ și-n cer,
Deși în mormânt Te-ncui, Hristoase-al meu !
16. Tu-n mormânt fiind pus
Ziditor Hristoase,
Temelia iadului s-a cutremurat
Și-ale morților morminte s-au deschis.
17. Cea ce în palmă
Tot pământul ține.
Sub pământ acum cu trupul Se află mort,
Slobozind pe morții cei legați în iad.
18. Din stricare, Doamne,
Viața mea o ridici;
Căci murind acum, la cei morți Te-ai pogorât
Și-ale iadului zăvoare le-ai zdrobit.
19. Ca lumina-n sfeșnic,
Se ascunde acum
Sub pământ, ca sub obroc, Trupul Domnului
Și din iad gonește întunericul.
20. Mulțimea de oștiri,
Cea duhovnicească,
Împreună cu Iosif și Nicodim
Merg să-ngroape pe Cel ce e ne-ncăput.

21. **Murind Tu de voie,
În mormânt ai fost pus;
Și pe mine ce-am fost mort, Iisuse-al meu,
De amara mea greșeală m-ai scăpat.**
22. **S-a schimbat făptura
Prin a Tale patimi,
Căci cu Tine-au pățimit toate câte sunt,
Țiitor a toate cunoscându-Te.**
23. **Luând în pânțele
A vieții Piatră,
Cel a toate mîncător, iadul, a vărsat
Pe toți morții ce din veac i-a înghițit.**
24. **În mormânt nou Te-au pus,
Înnoind, Hristoase,
Firea oamenilor, prin învierea Ta,
După cum se cade unui Dumnezeu.**
25. **Pe pământ ai venit,
Pe Adam să-l mîntui.
Și pe-acesta negăsind, jos Te-ai pogorât;
Pân' la iad, Stăpânul meu, l-ai căutat.**
26. **Pământul de frică
S-a mișcat, Cuvinte,
Și luceafărul lumina sa și-a ascuns,
Apunând a Ta lumină sub pământ.**
27. **Ca un om, ai murit
De-a Ta voie, Doamne;
Dar ca Dumnezeu pe morți din groap-ai sculat
Și din întunericul păcatelor.**

28. Vărsând râu de lacrimi

**Peste Tine, Doamne,
Cea Curată, ca o maică, a glăsuț:
„Oare, cum Te voi îngropa, Fiul meu ?”**

29. Ca grăuntul de grău,

**Ce-ncolțește-n pământ,
Spic aducător de rod nouă Te-ai făcut,
Înviind pe toți urmașii lui Adam.**

30. Sub pământ Te-ai ascuns

**Ca un soare, acum,
Și-ntr-a morții noapte neagră Te-ai învelit;
Ci răsai, Hristoase-al meu, mai strălucit !**

Slavă...

31. Te cântăm, Cuvinte,

**Doamne al tuturor,
Împreună și cu Tatăl și Duhul Sfânt
Și-ngroparea Ta cea sfântă preamărim.**

Și acum...

32. Fericimu-Te toți,

**Maica lui Dumnezeu,
Și-ngroparea de trei zile noi o cinstim
A Fiului tău și-al nostru Dumnezeu.**

33. În mormânt, Viață,

**Pus ai fost, Hristoase,
Și s-au spăimântat oștirile îngerești
Plecăciunea Ta cea multă preamărind.**

Starea a doua

Cădește al doilea preot, când sunt mai mulți preoți, la fel ca la starea întâi sau însuși preotul, dacă este un singur preot. Apoi, începe rar și cu glas lin pe glasul al 5-lea:

1. Cuvine-se, dar,
Să cădem Ia Tine, Ziditorul,
Cela ce pe cruce mâinile Ți-ai întins,
Și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.
2. Cuvine-se, dar,
Să-Ți dăm slava-a toate Ziditorul,
Căci din patimi Tu ne-ai scos, prin patima Ta,
Și din stricăciune toți ne-am izbăvit.
3. Soarele-a apus
Iar pământul s-a clătit, Cuvinte,
Apunând Tu, ne-nseratul Soare, Hristos,
Și cu trupul în mormânt punându-Te.
4. Somn înviator
În mormânt dormind, Hristoase Doamne,
Din cel greu somn al păcatului ai sculat
Întreg neamul omenesc cel păcătos.
5. „Una-ntre femei
Te-am născut Fiu, fără de durere;
Dar acum sufăr dureri, prin patima Ta”,
Cea curată, mult jelindu-se, zicea.
6. Sus văzându-Te,
De Părinte nedespărțit, Doamne,
Iară jos cu trupul mort, sub pământ fiind,
Serafimii s-au înfricoșat acum.

7. Răstignindu-Te,

S-a rupt tâmpla templului prin mijloc
Și și-ascund luminătorii lumina lor,
Sub pământ Tu, Soare, ascunzându-Te.

8. Cela ce cu-n semn

A făcut la început pământul,
Azi apune sub pământ, ca un muritor;
Îngrozește-te de-aceasta, cerule !

9. Sub pământ apui

Cela ce-ai făcut pe om cu mâna,
Ca pe oameni să-i înalți din căderea lor,
Cu puterea Ta atotputernică.

10. Veniți să cântăm

Lui Hristos cel mort, Ce-i plâns cu jale,
Ca femeile, ce mir au adus atunci,
S-auzim cu ele: „Bucurați-vă !”

11. Cu adevărat,

Nesecat Mir ești, Cuvinte Doamne;
Pentru-aceea și femeile mir Ți-aduc,
Celui viu, ca unui mort și îngropat.

12. Cu-ngroparea Ta

Ai zdrobit de tot iadul, Hristoase,
Și cu moartea Ta pe moarte ai omorât,
Și din stricăciune lumea mântuiești.

13. Râu de viață ești

Ce din Tatăl curgi, Înțelepciune,
Iar în groapă apunând, viață dăruiești,
Celor din adâncurile iadului.

14. „Ca să înnoiesc
Firea oamenilor cea zdrobită,
Eu cu moartea Mi-am rănit trupul Meu, voind;
Deci, jelind, nu-ți bate pieptul, Maica Mea”.
15. Sub pământ apui,
Cel ce ești Luceafăr al dreptății,
Și pe morți i-ai ridicat, ca dintr-un somn greu,
Alungând din iad tot întunericul.
16. Bob cu două firi:
Dătătorul de viață, astăzi,
În adânc pământ, cu lacrimi se seamănă;
Răsărind El iar, lumea va bucura.
17. S-a temut Adam,
Dumnezeu umblând în rai, atuncea,
Iar acum s-a bucurat c-ai venit la iad;
Căci căzând atunci, acum s-a ridicat.
18. Maica Ta acum
Varsă râuri de lacrimi, Hristoase,
Și-a strigat, când Te-a văzut cu trupu-n mormânt:
„Înviază, Fiule, precum ai spus !”
19. Iosif Te-a ascuns,
Cu evlavie, în groapă nouă;
Și cântări dumnezeiești, de-ngroparea Ta,
Ți-a cântat, cu lacrimi împletindu-le.
20. Doamne, Maica Ta,
Pironit văzându-Te pe cruce,
De amară întristare, sufletul ei
S-a pătruns de cuie și de sabie.

21. Maica Ta, văzând

Adăparea Ta cu fiere, Doamne,
Cel ce ești dulceața lumii noastre întregi,
Fața ei cu-amare lacrimi a udat.

22. „Rău m-am întristat

Și răunchii mi se rup, Cuvinte,
Junghierea Ta nedreaptă văzând-o”,
Zis-a Preacurata, tânguindu-se.

23. „Cum am să-Ți închid

Ochii dulci și-ale Tale buze, Doamne,
Și cum dar ca pe un mort Te voi îngropa?”,
Iosif a strigat, înfiorându-se.

24. Jalnice cântări

Iosif și cu Nicodim cântă
Lui Hristos ce S-a-ngropat, acum, în mormânt
Și cu dâșii cântă cetele cerești.

25. Sub pământ apui

Tu, Hristoase, Soare al dreptății;
Deci și buna, Maica Ta, care Te-a născut,
De dureri se stinge, nevăzându-Te.

26. Iadul s-a-ngrozit

Dătătorule de viață, Doamne,
Când prădată și-a văzut bogăția lui
Și-nviați pe morții cei legați din veac.

27. Soare luminos

După noapte strălucește, Doamne;
Iar Tu, după moartea Ta, strălucești mai mult,
Înviind din groapă ca un Dumnezeu.

28. Ziditorule,

**Primindu-Te în sân pământul
S-a clătit de frica Ta, Preaputernice,
Și pe morți cutremurul i-a deșteptat.**

29. O, Hristoase-al meu !

**Iosif și Nicodim cu miruri,
Într-un chip deosebit, acum Te gătesc
Strigând: „O, pământ-nfricoșează-te !”**

30. Doamne, ai apus

**Și cu Tine-a soarelui lumină;
Iar făptura de cutremur cuprins-a fost,
Făcător al tuturor vestindu-Te.**

Slavă...

31. Cel fără' de-nceput,

**Veșnice Părinte, Fiu și Duh Sfânt,
Întărește stăpânirea 'mpăraților
Împotriva dușmanilor, caun bun.**

Și acum...

32. Ceea ce-ai născut,

**Preacurată Fecioară, Viața,
Potolește dezbinarea-n Biserică
Și dă pace, cao bună, tuturor.**

33. Cuvine-se, dar,

**Să cădem la Tine, Ziditorul,
Cela ce pe cruce mâinile Ți-ai întins
Și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.**

Starea a treia

Cădește al treilea preot; sau însuși preotul, dacă e numai unul. După aceea, în-
cepe cu glas dulce și sfântă cuviință a cânta, pe glasul al 3-lea:

1. Neamurile toate
Laudă-ngropării
Ți-aduc, Hristoase-al meu.
2. Arimateanul
Jalnic Te pogoară
Și în mormânt Te-ngroapă.
3. De mir purtătoare,
Mir Ție, Hristoase,
Ți-aduc cu sânguință.
4. Vino-întreagă fire,
Psalmi de îngropare
Lui Hristos să-I aducem,
5. Pe Cel viu cu miruri,
Ca pe-un mort să-L ungem,
Cu mironosițele.
6. Fericite Iosif !
Trupul ce dă viață,
Al lui Hristos, îngroapă.
7. Cei hrăniți cu mană
Lovesc cu piciorul
În Binefăcătorul.
8. Cei hrăniți cu mană,
Oțet și cu fiere
Ți-aduc, Hristoase al meu.

9. **O, ce nebunie !
Pe Hristos omoară
Cei ce-au ucis pe profeți.**
10. **Ca rob făr’ de minte,
A trădat Iuda
Pe-Adâncu-nțelepciunii.**
11. **Rob ajunge-acuma
Vicleanul de Iuda,
Cel ce-a vândut pe Domnul.**
12. **Zis-a înțeleptul:
„Groap’-adâncă este
Gâtlejul jidovilor.”**
13. **La viclenii jidovi,
Căile lor strâmbe
Curse și ciulini sunt.**
14. **Iosif și Nicodim
Pe Domnul îngroapă,
Cu toată cuviința.**
15. **Slavă Ție, Doamne,
Cel ce dai viață
Și-n iad, puternic, cobori.**
16. **Maica Preacurata
Se jelea, Cuvinte,
Pe tine mort văzându-Te.**
17. **„Primăvara dulce,
Fiul meu preadulce.
Frum’seșea unde Ți-a apus ?”**

18. Plângere pornit-a
Maica Preacurata,
Când ai murit, Cuvinte.
19. Vin cu mir, să-L ungă,
De mir purtătoare,
Pe Hristos, Mirul ceresc.
20. Cu moartea pe moarte
O omori Tu, Doamne,
Cu sfânta Ta putere.
21. Piere-amăgitorul,
Scapă amăgitul
Cu-nțelepciunea-Ți, Doamne.
22. Cade vânzătorul
În fundul gheenei,
În groapa stricăciunii.
23. Curse de ciulini sunt
Căile lui Iuda,
Celui nebun și viclean.
24. Pier răstignitorii,
Împărate-a toate,
Dumnezeiescule Fiu.
25. Toți pier, împreună,
În groapa pierzării,
Bărbații sângiurilor.
26. „Fiule din Tatăl,
Împărat a toate,
Cum ai primit patima ?”

27. **Maica, mieluseaua,
Mielul ei pe cruce
Văzându-L, s-a tânguit.**
28. **Trupul ce dă viață
Iosif împreună
Cu Nicodim îngroapă.**
29. **Mult înlăcrimată
A strigat Fecioara,
Rărunchii pătrunzându-și:**
30. **„O, a mea lumină,
Fiul meu preadulce,
Cum Te-ai ascuns în groapă ?”**

Slavă...

31. **O, Treime Sfântă,
Tată, Fiu și Duh Sfânt,
Lumea o mântuiește.**

Și acum...

32. **Robilor tăi, Maică,
Dă-le ca să vadă
’Nvierea Fiului tău !**
33. **Neamurile toate
Laudă-ngropării
Ți-aduc, Hristoase al meu.**

Binecuvântările Învierii

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-Te pe Tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții surpând, Mântuitorule, și împreună cu Tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți slobozindu-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecați, o ucenițelor? îngerul cel ce a strălucit la mormânt a zis mironosițelor: Vedeți voi groapa și înțelegeți, că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne...

Foarte de dimineată mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; dar înaintea lor a stat îngerul și a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți, ci Apostolilor spuneți învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne...

Mironosițele femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, plângeau; iar îngerul către dânsle a grăit, zicând: De ce socotiți pe Cel viu cu cei morți? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă... a Treimii:

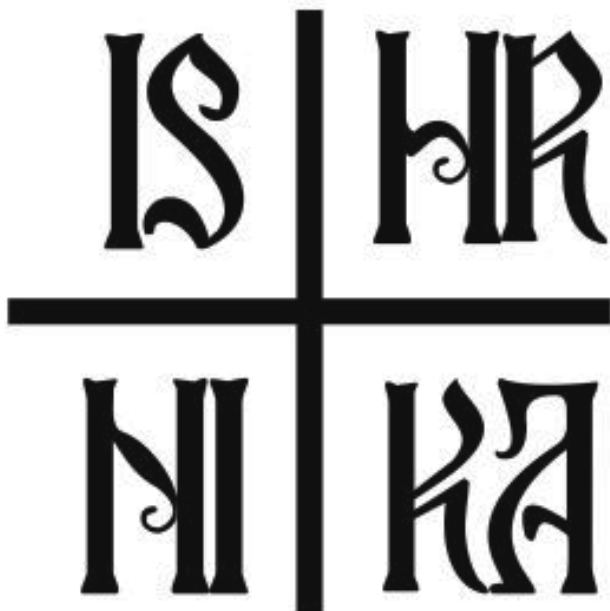
Închinămu-ne Tatălui și Fiului Acestuia și Duhului celui Sfânt, Sfinței Treimi întru o ființă, cu Serafimii grăind: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit; și bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit, și pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași, Cel ce S-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori)

HRISTOS A ÎNVIAT !

**Această broșură este proprietatea
Parohiei „Buna Vestire“ și „Duminica Sfinților Români“.
Sunteți rugați să o lăsați în Biserică la finalul slujbei.**